

Nr. 91
Marts 2014
126. årgang

MAGASINET

Nyt fra Det Danske Missionsforbund

Sommerstævnet 2014
Frivillige og fulde af begejstring
Nyt fra Aalborg og Frederiksværk
Lederdag på Lindenberg
Tro Bygger Bro
Grønland og Ghana
Bibelselskabet 200 år
Konfi-lejr 2014

Magasinet udgives af Det Danske Missionsforbund (DDM). Det udkommer som indstik i domino og sendes til DDM's menigheder for lokal distribution. Artikler og indlæg udtrykker ikke nødvendigvis DDM's synspunkter eller teologiske grundlag.

domino udkommer 6 gange om året, og kan modtages på privat adresse for 295 kr. Henvendelse til ddm@email.dk

Ansvarshavende

Forbundsrådet v/formand Finn Kier-Hansen

Redaktion

Peter Götz, peter@goetz.dk, i samarbejde med Forbundsrådet

Annoncer

Annoncører henvises til domino: Erik Damm, annoncer@domino-online.dk

Næste udgivelse til afhentning i din menighed

Medio maj

Ekspedition

FrikirkeNets Servicekontor: Holbergsvej 45, 6000 Kolding, tlf. 75 50 02 00

Grafisk design

Janie Conrad Riisager, janier@domino-online.dk

Tryk

Jørn Thomsen Elbo, Kolding

Missionsforbundets sekretariat

Rosenlunden 17, 5000 Odense C
tlf. 66 14 83 31, fax, 66 14 83 00
Nordea reg.nr. 2374 konto 0370110700
ddm@email.dk, www.missionsforbundet.dk

Forsiden

Unge træer har brug for beskyttelse – ellers knækker de. Læs artiklen side 4-6
Foto: Peter Götz

Sammen på vej

Som kristne er vi et folk, der er os bevidste, at vi er undervejs. Vi er ikke i mål. Vi har endnu noget at lære. Vi er Kristus-efterfølgere, som forsøger at gå ad den vej, han viser os. På den vej vandrer vi ikke alene, men sammen med alle andre, der også ønsker at følge Kristus.

Undervejs kan vi til tider tumle med mange spørgsmål. Hvad betyder det at tro? Kan vi være sikre i vores tro? Hvad vil det sige at følge Jesus, og hvordan lever vi kristenlivet i praksis? Uanset hvad spørgsmålene måtte være, er du ikke alene. Du er ikke den eneste, der reflekterer over disse og mange andre spørgsmål. Som troende er vi altid på vej sammen med nogle andre. De andre er heller ikke kommet i mål. De er også undervejs.

Sådan var det også for de to disciple, som fulgte ad på vej til byen Emmaus. I tre år havde de fulgt Jesus overalt. Det, de havde set og hørt, havde gjort stort indtryk på dem. Det havde givet dem mod til at vandre ad den vej, han viste dem. De havde taget imod hans vise ord, og de havde set ham gøre de mest utrolige ting. Alt dette havde gjort deres tro klippefast og urokkelig. Men få dage før deres fælles vandring til Emmaus, var Jesus blevet korsfæstet, og troen blev derfor udfordret af mange spørgsmål. I Lukas evangeliet 24.14 står der, at *de talte med hinanden om alt det, der var sket*. De var optaget af livets realiteter. De delte livserfaringer med hinanden.

Mens de talte sammen, kom en tredje person og slog følge med dem. Han hjalp dem til at forankre deres mange tanker i skriftens ord. Fremme ved den næste landsby fandt de et sted, hvor de kunne spise sammen. Ved bordet brød

deres medvandrers brødet, velsignede det og gav det til dem. Da åbnedes deres øjne, og de genkendte ham. Det var Jesus fra Nazaret. Han var ikke længere død. Det var den opstandne Kristus, som havde åbnet skrifterne for dem, og deres hjerter blev på ny tændt i brand for ham.

Det er denne beretning, der danner baggrund for sommerstævnets tema. Kristenlivet er en vandring i tro. Vi er undervejs, og vi har meget at tale med hinanden om. Vi er ikke alene. Vi vandrer sammen med alle troende. Men vi vandrer også sammen med ham, som troen handler om. Han interesserer sig for livets virkelighed. Han åbner skrifterne for os, og han gør gamle bibelord relevante for vores hverdag, alt imens han velsigner os og på ny tænder vores hjerte i brand for ham.

Det handler om discipelskab. Efterfølgelse af Kristus. Det er en vandring i tro – sammen med hinanden og sammen med Kristus.

John Nielsen
Missionsforstander

Lørdag den 20. juli 2014 er du forhåbentligt på vej sammen med mange andre til sommerferiens vigtigste uge: Baptistkirkens og Missionsforbundets fælles sommerstævne på Efterskolen Lindenberg.

I dagene op til uge 30 pakkes – for mange af os – campingvognen med alt nødvendigt udstyr til en uges ophold. Når bilen drejer ind på efterskolens store campingareal, og campingvognen er kommet på plads i din bygade, er det bare med at slå pløkkerne i jorden og skrue op for forventningerne. Det er nemlig ikke kun campingvognen, der måske er pakket til bristepunktet.

Utallige muligheder

Stævnet byder på en uge pakket med et væld af tilbud til alle aldersgrupper: Kidz, Connected, One, Platform, Gospel, senior og hovedspor. Der er nok at vælge imellem.

Uanset hvilke tilbud, du vælger at pakke ud, er overskriften *Sammen på vej*. Det handler om, at kristenlivet er en vandring. Vi er undervejs, og vi er på vej sammen med andre. Men hvad betyder det egentlig? Det bliver der rig mulighed for at reflektere over gennem ugen.

På hovedsporet inviteres du til fordybelse med en række undervisere om formiddagen. Eftermiddagen byder vanen tro på en række seminarer med aktuelle emner, og om aftenen er der inspirerende møder i hallen. På talerlisten står navne som Keld Dahlmann, Claus Bækgaard, Ole Skjerbæk Madsen, Lone Møller-Hansen, John Nielsen, Camilla West, Jesper Olsen, Thomas Willer, amerikanske David Hudson samt den bulgarske Didi Oprahanova med flere. Pilgrimspræsten Elisabeth Lidell besøger stævnet, og udover at være taler ved et af seminarerne, inviterer hun os med på en pilgrimsvandring i området ved Roskilde Fjord.

International Mission med en særlig café

Vi får også besøg fra to af Missionsforbundets missionsfelter, idet Dorthe og Cornel Pascu fra Rumænien samt Jens Jeremiassen fra Grønland vil være med på stævnet. Som noget nyt i år

skaber vi en missionscafé, hvor man over en kop kaffe kan møde vores missionærer og høre om deres arbejde.

Der bliver naturligvis også nogle gode musikalske tilbud med et par sene aftenkoncerter.

Platform og gospelspor

I Platform-teltet kan du hænge ud sammen med andre unge (hvor ældre også er velkomne) og lade dig udfordre på stævnets tema af en række gode undervisere.

På gospelsporet kan du synge dig glad sammen med gospelsangere fra mange steder i landet, og i seniorcafeen kan du sætte dig stille ned og synge gamle salmer eller lytte til et foredrag, der knytter tråden fra Grundtvig til gospel. Kort sagt: Sommerstævnet 2014 er pakket med gode tilbud.

Klik ind på stævnets hjemmeside, www.sommerstævne.dk, og få meget mere at vide.

Frivillige, erfarne og fulde af begejstring

De kunne godt ligne et par mænd, der har passeret udløbsdatoen, når det gælder at arbejde for den yngre generation, men alligevel engagerer de sig med liv og sjæl i Missionsforbundets Børn og Unge, MBU. Hvorfor?

Først en introduktion

Palle

Jeg er vokset op i et missionsforbundshjem og har fulgt det, der vel i min barndom var den slagne vej for et DDM-barn: Søndagsskole, juniorklub, ungdomsforening og senere var jeg også en årrække medlem af ungdomsrådet i MBU.

Efter nogle år at have arbejdet i YFC blev jeg i 1998 tilbudt job på MBU's sekretariat, hvor jeg har været ansat lige siden. Her har jeg først og fremmest ansvar for at holde styr på økonomien samt den administration, der knytter sig til at drive en frivillig forening i Danmark, ligesom jeg også er hjælper og rådgiver for bestyrelsen (BUS), de tre råd (B-råd, S-råd og U-råd) og lokalforeningerne.

Jeg er gift med Heidi, og sammen har vi to børn på 14 og 18 år.

Palle Byg

John

Jeg har siden 1985 arbejdet som dyrlæge og er i dag leder af en lille afdeling i et større amerikansk medicinalfirmas danske marketingsafdeling. Jeg er gift med Kirsten, har tre voksne børn og kan endda smykke sig med titlen farfar.

Jeg voksede op i et menighedsmiljø i København med navnet Kristent Fællesskab. Her hørte lejlighedsvis, kirkegang og hverdagstro med bordvers, aftenbøn og masser af samtale om Guds kærlighed med til dagligdagen.

Efter nogle turbulente teenageår med det oprør, som af og til er nødvendigt, mødte Gud mig med sin store kærlighed. Det blev helt naturligt at tage bolden op og blive leder sammen med de lidt ældre unge, som havde været der for mig gennem de kampe som førte til personlig tro. Derefter var "kirkekarrieren" klar: Ungdomsleder i Roskilde Baptistkirkes teenagearbejde og senere med i menighedsrådet samme sted. Fra midten af 1990'erne, hvor vi flyttede til Osted, blev Missionsforbundets kirke (nu Osted Frikirke) rammen om vores menighedsliv. Det blev til en hurtig indgang i menighedsrådet fulgt af næsten 10 år som formand. I seks år derefter var jeg medlem af Forbundsrådet (Missionsforbundets landsledelse), indtil jeg i 2013 blev valgt ind i styrelsen for Missionsforbundets Børn og Unge.

I er tydeligt engageret i MBU.

Hånden på hjertet: Er det pligt, er det lyst, eller er det fordi, I mister jeres identitet, hvis I holder op?

Palle

Det er først og fremmest lysten, der driver værket for mig. Selvfølgelig er der dage eller perioder, hvor lysten måske er lidt svær lige at finde frem til. Jeg synes slet ikke, at pligt spiller ind i forhold til mit fortsatte engagement, men jeg kan ikke helt sige mig fri for, at min identitet i nogen grad er blevet knyttet sammen med jobbet i MBU efter at have siddet på samme funktion i mere end 15 år. Lysten og

engagementet springer ud af, at jeg synes, det er så vigtigt, at vi har muligheden for at børn, teenagere og unge på deres egne vilkår kan blive præsenteret for evangeliet af mennesker, som selv er grebet af det.

John

Til sommerstævnet i 2013 var jeg opstillet til MBU. Men jeg syntes egentlig, at 54 somre måske var lidt vel rigeligt for en MBU'er. Så mødte jeg den første dag på stævnet min gamle præst og lærer fra Roskilde Baptistkirke, som uopfordret mindede mig om en af min egen fars tidligere prædikener: *Kan du huske at din far talte om randtræer spurgte Kresten Eskildsen mig... sådan nogle gamle krogede, lidt duknakkede og skæve træer, der står i kanten, så de nyplantede, yngre træer kan slå rødder og lære at stræbe mod himlen i ro og tryghed uden at frygte, at stormene omkring skal vælte dem. Sådan nogle, der med stærke rødder, hærdet af tidens tand og egne kampe, står fast og kan beskytte de yngre kulturer inde bagved.*

Wow, tænkte jeg – det var nok en til mig! Så lyst – jo, den er der og lidt pligt, måske, men identitet – nej. Den vigtigste drivkraft for mig er at se unge vokse op og få en relation til den levende Gud. At være et *randtræ for unge* som tager troen alvorligt, går ind i tjenesten og tager opgaver i MBU som lejrledere, mentorer, volontører, lovsangsledere og meget mere.

Hvad er det, I kan, som de yngre ikke kan?

Palle

Man taler om at huske som en (gammel han-)elefant, og det er nok her, en stor del af mit bidrag til MBU er at finde. Jeg har været knyttet til MBU i så mange år, at jeg kan huske situationer og løsninger på problemer, der ligner dem, vi møder i dag. Samtidig kan jeg også navigere rundt i alle de love, regler og bestemmelser, der regulerer foreningslivet i Danmark; især fordi en stor del af dem er blevet til i den tid, jeg har været beskæftiget i B&U-organisationslivet.

Unge træer har brug for randtræer for ikke at knække

Endelig er jeg der i mit livsforløb, at jeg er lykkeligt gift, har store, næsten voksne, børn og ikke har planer om at skulle flytte eller skifte job. Så i al beskedenhed føler jeg også, at jeg kan bidrage med noget kontinuitet til MBU.

John

Vi er nok lidt bedre til ikke at flyve helt op over det ene eller det andet og lidt bedre til at se faresignalerne, når noget er på galt spor. Desuden – og det er måske den vigtigste funktion – kan vi lave noget af alt det administrative. Vi forstår ofte bedre, hvor vigtigt det er, og har lidt bedre indblik og overskud til at håndtere den slags. Alt for mange kender oplevelsen af at sige ja til en spændende lederfunktion, og så pludselig stå med nogle administrative opgaver, som egentlig slet ikke er det, man brænder for.

Unge ledere er ofte på vej et andet sted hen og er kun med nogle få år. Hvis en ældre tager rollen som anker i systemet, er det meget nemmere at fortsætte et arbejde, selv om der sker udskiftning i lederstaben.

Hvad kan de unge ledere, som I ikke kan?

Palle

Først og fremmest har unge ledere jo fingeren på pulsen i forhold til, hvad der rører sig i børns og unges tilværelse. Her er det svært at følge med, når man er over 30.

Så synes jeg, der er en begejstring blandt vores unge ledere, som er så smittende at være i nærheden af. Efter min opfattelse er det især den personlige begejstring og engagementet, der først gør indtryk på børn og unge (og alle os andre), og som skaber mulighed eller baner vej for at kunne komme til at tale om liv og tro. Jeg synes også, at der hos mange unge ledere i MBU er en større villighed til, at tjenesten i MBU kommer til *at koste noget*, end jeg husker det fra for mange år siden.

Og endelig er der en idérigdom i forhold til nutidens muligheder, som jeg ikke kan bidrage med.

John

Det er noget med bølgelængde og taleret. Som ældre er der da nogle ting, som du kan sige bedre end en leder, der er jævnaldrende. Men der er mange flere ting, som en yngre kan tale meget bedre om med en, der kun er lidt yngre. Som ældre er det unaturligt at være kammerat, at hænge ud og at lave fis og ballade sammen

John Haugegaard

med nogle, der er meget yngre. Men det er som regel dér, man vinder taleretten; der, hvor man er naturligt sammen og som ligeværdige laver noget, begge synes er sjovt. Det er det, man kan som yngre leder, og det er det MBU-ledere er hamrende dygtige til på lejre, på weekends og i klubberne rundt omkring. Når det så er de samme unge ledere, der også leder i lovsang, prædiker, beder eller taler med en om noget svært eksistentielt, får det en helt anden livsforvandlerende kraft.

Hvordan er det så at samarbejde - hvad opmuntrer jer - hvad bekymrer jer?

Palle

Jeg synes, samarbejdet forløber uproblematisk. Set fra min stol er det meget sjældent, at jeg oplever at blive bare lidt irriteret over samarbejdsrelationerne med unge ledere, lejrchefer, BUS-medlemmer osv. Jeg håber, det opleves på samme måde den modsatte vej, men det må du spørge andre om. Jeg er som sagt opmuntret over engagementet blandt unge ledere, mens jeg alligevel bekymrer mig over de mange krav, der stilles til unge og især unge ledere i dag: Uddannelser skal gennemføres hurtigere, skoledagen skal være længere, tankegangen omkring servicesamfundet sniger sig også ind i forældres holdninger til frivilligt børne- og ungdomsarbejde, og mængden af administrative

Jeg synes, der er en begejstring blandt vores unge ledere, som er så smittende at være i nærheden af

Palle Byg

Tænker I på med jeres engagement at skabe en ny trend – og kan det lokale B&U-arbejde lære noget?

Palle

Hvis jeg kunne, ville jeg gerne være med til at skabe en ny trend, hvor modne mennesker stiller sig til rådighed for arbejdet med børn og unge.

Men jeg synes nu, den allerede i vid udstrækning er at finde i mange af MBU's lokalforeninger, hvor det sjældent er de helt unge ledere, der sidder på de poster, der har et stort islæt af administration eller økonomi. Vi har masser af ledere mellem 30 og 70 år, der sidder som BUS-formænd, kasserere eller med ansvar for at registrere medlemmer og så videre. Det er funktioner og tjenester, hvor det er en fordel, at der ikke er alt for hyppige skift, fordi der er så meget, man skal vide og lære på disse poster. Så har man ikke nådegave til at sidde med børn og unge en eller flere gange om ugen, er der masser af andre opgaver, hvor man kan gøre en tjeneste. Jeg ynder at pege på, at ordet administration kommer fra latin og kan oversættes som: *Til støtte for tjenesten*, så der er masser af opgaver i tjenesten for børn og unge, man godt

kan løse, selv om man har fået det første grå hår.

Jeg tror dog, vi kan forstærke trenden ved som indehavere af et eller flere grå hår at huske at tilbyde vores støtte og hjælp til de unge ledere, der er på fronten i forhold til børne- og ungdomsarbejdet. Tilbyd at bage en kage (eller en pizza); tilbyd at hjælpe med at køre, når spejderne skal på lejr; stil dig til rådighed, hvis du behersker et håndværk eller andet, der kan være en hjælp til en klubaften for teenagerne og så videre, og vær med i tjenesten på den måde.

John

Hvem vil ikke gerne være trendsætter? Jeg tror, alle B&U-arbejdere, store som små, lokale som nationale, har brug for *randtræer*, nogle, der står omkring aktiviteterne og tager fra med det administrative, madlavningen, organiseringen, programmerne og fastholdelse af formål og retning.

Desuden har de lokale B&U-foreninger brug for, at deres lokale menighedsråd 'ser' dem, giver dem ressourcer og står bag dem, hvis stormene bliver for kraftige. De lokale menighedsråd og de lokale B&U-organisationer skal se sig selv som to sider af samme sag. Hvad kan være vigtigere end at give troen videre til sine egne børn og børnebørn? Og hvem er bedre til at give troen videre til kammeraterne end børnene? Hvad er kirkens fremtid, hvis ikke der investeres i at få unge til at tage ejerskab for kirken? Det lokale B&U-arbejde skal vide, at de er uendeligt vigtige, og de skal prøve at finde de modne mennesker, som kan støtte dem i de mange opgaver og hjælpe dem med at holde retningen for arbejdet.

Afsluttende bemærkning

Palle

Her går det godt – kom og vær med...

John

Igen og igen har en salme kørt i mit hoved (nr. 436): *Ungdommens frelser, hør os når vi bede: Led efter dem, som ikke selv vil lede, døvet af verdens lyst og larm og pine. De er dog dine!* Uanset alle 'de tossede ting', vi gamle kan synes, de unge gør, er de Guds børn, og vores fornemste opgave er at gøre det let for dem at finde ham. Jeg ønsker om noget, at sidste vers i den salme må blive virkelighed for vores ungdom: *Vis dem dig selv, så unge øjne stråle! Giv dem din kraft, at de må kunne tåle! Salv dem med ånd, at sejren de må have, over det lave!*

>>

krav og begrænsninger stiger hvert år. Der er rigtig mange ting, der forsøger at dræbe begejstringen og engagementet.

John

De ledere, som er i MBU, brænder så vildt meget for det, de gør, at det i sig selv er en kæmpe opmuntring at være med. Jeg hører til dem, der tror, at kirkens rolle er vigtig som kilde til at opretholde samfundets værdier. Menighederne er, sammen med forældrenes kristne liv, det, som bringer troen videre i generationerne.

Jeg er bekymret for de menigheder, hvor man ikke forstår betydningen af at skabe plads og trivsel for børn – og især teenagere og de lidt ældre unge. Jeg er bekymret, hvis vi som kirker ser mere på de problemer, som unge kan rende ind i hvis de blander sig for meget med verden uden for, frem for at se muligheder for at troen kan finde et andet udtryk og en anderledes form i en verden, som er så fjern fra den tid, hvor vores menigheder opstod.

Burmesisk praktikant i Aalborg

Praktikant fra 3K-uddannelsen har arbejdet i Aalborg

Af Peder Mørch

Bethaniakirken i Aalborg har de seneste måneder af 2013 og ind i begyndelsen af 2014 haft en praktikant. Det er i og for sig ikke noget specielt. Det specielle er, at praktikanten er fra Myanmar eller Burma, som er det navn, vi kender bedst.

Magasinet har bedt Moses med efternavnet Lal Bawi Peng fortælle, hvem han er, hvorfor han har været i praktik og om hans videre planer:

- Jeg er 37 år gammel og kommer fra Chin-staten i Burma/Myanmar. Jeg er vokset op i en kristen familie og har altid været kristen.
- Jeg er gift med Cherry Par, og vi har en søn, Daniel, på fire år. Vi bor på Diakonhøjskolen i Aarhus.

Flygtede til Kuala Lumpur

- I 2003 flygtede jeg til Malaysia, da jeg følte, at regeringens jagt på minoriteter, som jeg som kristen tilhører, var blevet for meget. Mine forældre og søskende er fortsat i Burma, og det var svært at skulle sige farvel til min familie, som jeg elsker. Flugten skete gennem Thailand arrangeret af mennesker, som jeg ikke kendte.
- I Malaysia arbejdede jeg for chin-folkets kirke i Kuala Lumpur og boede i en lejlighed sammen med 15 andre chinere. Her måtte vi være inden døre hele tiden for at skjule os for politiet.
- Arbejdet gjorde, at jeg kunne købe mad. Kirken betalte for min løsladelse fra fængsel, hvor

jeg var i to dage. I Malaysia, ligesom i Burma, er korruption en del af tilværelsen.

- Efter to år fik jeg gennem FN opholdstilladelse som kvoteflygtning til et fremmed land, og det blev Danmark.

En kvoteflygtning får i første omgang opholdstilladelse for seks måneder. Opholdstilladelsen forlænges efter indrejsen til op til fem år fra indrejsen. Herefter kan flygtningen søge om at få tilladelsen forlænget, hvis han/hun stadig opfylder betingelserne for at opholde sig i Danmark... (citater fra ny i danmark.dk)

Integrationsnet er Dansk Flygtningehjælps praksisorienterede kompetencecenter inden for integration af flygtninge og indvandrere i Danmark (citater fra integrationsnet.dk)

- Jeg anså mine muligheder i Danmark for store, og tog derfor mod tilbuddet. Og der er virkelig mange muligheder i Danmark, som jeg kan betegne som et lille himmerige.

- Jeg kom til Grindsted i december 2005, hvor jeg var på sprogskole i knapt et år. Senere fik jeg arbejde på Danish Crown-slagteriet i Sæby.

Et kald i høreværnet

- En dag, da jeg stod midt i arbejdet på svineslagteriet, kaldte en stemme på mig i mit høreværn. Gud sagde til mig, at jeg skulle være præst i Danmark. Jeg ignorerede det, men kaldet fortsatte, og det har senere udviklet sig til en tjeneste blandt burmesere i Danmark. Juleaften 2013 prædikede jeg for burmesere i Esbjerg.

- I sommeren 2014 bliver jeg færdig med 3K-uddannelsen, en professionsbachelor fra University College/Diakonhøjskolen. Studiet omfatter kristendom, kultur og kommunikation. Uddannelsen varer fire år. Samtidig arbejder jeg i Integrationsnet, hvor noget af arbejdstiden bliver brugt i Frederikshavn. Derfor benyttes rejsetiden ofte til studier (togturen varer to en halv time hver vej, red.).

- Årsagen til, at jeg har været i praktik i Bethaniakirken, er, at jeg var blevet bekendt med, at der i kirken var mange nationaliteter, hvilket ikke alle steder er uden problemer. Samtidig ville jeg gerne opleve, hvordan en kirke fungerer og lære at sætte fokus på forkyndelse, undervisning og integrationsarbejde.

- Mine fremtidsplaner og fremtidsønsker er at jeg er i Guds vilje.

Moses prædikede søndag den 12. januar i kirken. Det var en sidste del af hans praktikperiode. Vi ønsker Moses og hans familie Guds velsignelse for fremtiden.

Vision bygger bro til fremtiden

Efterskolen Lindenberg dannede ramme for 90 deltagere ved den årlige lederdag for MBU og DDM.

Hvordan ser Missionsforbundet ud i 2020? Med baggrund i en beslutning fra sidste sommers repræsentantskabsmøde om at udarbejde en national vision for Det Danske Missionsforbund blev deltagerne udfordret til at forholde sig til dette og lignende spørgsmål. Dagen begyndte med missionsforstander John Nielsens kick off for en visionsproces, som forventes at løbe gennem hele året, inden vi

forhåbentligt samstemmigt kan give svar på ovennævnte spørgsmål. *Hvad drømmer vi om?* spurgte missionsforstanderen i sit oplæg, hvori han opfordrede deltagerne til at tænke ud over deres egen lokale menighed for i fællesskab at få syn for den missionsudfordring, der ligger i vores land. Dagens hovedtaler, missionsforstanderens norske kollega generalsekretær Øyvind Haraldseid,

talte om visionens betydning for et kirkesamfund med udgangspunkt i nogle meget positive erfaringer i Norge, som indtil videre har ført til nyt liv i flere menigheder og plantning af en række nye menigheder.

Magasinet har spurgt fire deltagere om, hvad der gjorde særligt indtryk på dem.

Knud Aage Møller
Saralystkirken, Aarhus

Det var første gang, jeg deltog i et fælles ledermøde, og det var en god oplevelse. Jeg traf mange nye mennesker og fik større forståelse for, hvordan man arbejder i de forskellige menigheder for at fremme Guds rige.

Det var for mig meget inspirerende at møde den norske generalsekretær. Han berettede ærligt om, hvordan kirken i Norge for kun seks-syv år siden befandt sig i, hvad han kaldte en identitetskrise, med svigtende medlemstal og specielt mange unge mennesker, der forlod menighederne. Der skal mod til at erkende, at man som kirke er stagneret og mangler gnist og udsyn, men det var mere end noget andet den erkendelse af tingenes tilstand, der gjorde, at man bad Gud om hans hjælp og visdom og ledelse for at komme ud af den situation. Gud gav vores norske venner en vision, som lidt efter lidt skabte en helt ny begejstring og tjenesteiver, nyt mod og forventning, og flere nye menigheder er i løbet af de sidste par år blevet plantet rundt omkring i Norge. Det var skønt at høre, hvordan Gud velsigner vores norske søskende, og man sidder tilbage med det lille hjertesuk: *Gud, lad os få lov til at se noget lignende ske i Danmark.*

Line Rasmussen
Vesterkirken, Stenum

Det var meget inspirerende at høre fra vort søskendefællesskab i Norge, som har taget konsekvensen af en nedadgående eller stillestående vækstkurve og sat nogle klare mål og retningslinjer på nationalt plan i en såkaldt *Vækst 2020-plan*. Her var fokuset blandt andet menighedsplantning og lederudrustning, hvilket også kunne nævnes som to relevante punkter i en eventuel national vision for Det Danske Missionsforbund.

For mig at se er det vigtigt at skabe enhed midt i mangfoldigheden, så vi derigennem kan stå sammen om at nå vores nation.

Allan Egeberg
Kronborgvejens Kirkecenter,
Thisted:

Allerede ved dagens start med rundstykker og kaffe var repræsentanterne fra de forskellige kirker i gang med at snakke visioner og drømme for Missionsforbundet.

Generalsekretæren fra Missionsforbundet i Norge fortalte om de visioner, de havde grundlagt i 2010, og nu snart var halvvejs med. Det var enormt inspirerende at høre, at de visioner, vi selv sad med, var lykkedes i vores naboland.

Lederdagen var startskuddet for os som menighed til at lade drømme blive til visioner, og visioner blive til virkelighed.

Mark Knudsen
Bethaniakirken, Aalborg:

Det, der gjorde størst indtryk på mig i løbet af lederdagen, var antallet af fremmødte ledere - alle med et hjerte for det arbejde, de står i i deres lokale menighed, og alle med et hjerte for den del af Guds rige i Danmark, som hedder Missionsforbundet. Det var i sig selv opløftende og opmuntrende, for det er min overbevisning, at der bag dette fremmøde gemmer sig en fælles længsel efter at se mere af Guds riges fremgang i hele Det Danske Missionsforbund. Det faktum, at så mange ledere var mødt op repræsenterende mange forskellige menigheder i hele landet, gav en følelse af håb og tro på sagen og i den forstand en tro på den kommende vision. For hvad kan Gud ikke gøre med så mange villige hjerter, der elsker ham og hans rige? Så er intet umuligt.

Fangekor i Frikirken Salem

Udsnit af koret fra Vridsløselille

Af Bjarne Nederby Jessen

Søndag den 17. november besøgte Fangekoret fra Vridsløselille Statsfængsel Frikirken Salem i Frederiksværk. Det blev en kanon søndag, som den ene af kirkens præster, Ruth Cilwik Andersen, udtrykte det. Hun var højt oppe – ja, det var hele menigheden. Fangekoret havde givet os et boost med herlig sang og stærke vidnesbyrd. Koret har eksisteret i 15 år, og i al den tid har de indsatte sunget hver eneste søndag i fængselskirken.

Tog menigheden med storm

De seje gutter og deres dygtige leder, Louise Adrian, tog de mange fremmødte fra menigheden og byen i øvrigt med storm. I deres vidnesbyrd lagde de ikke fingrene imellem. Fortalte ærligt og åbent om deres liv, fortid og nutid. Flere af dem har gennem koret oplevet at få lov til at tage mod Jesus Kristus som deres personlige frelser, og det kom da også til udtryk i de sange, de havde skrevet og sang under koncerten.

Indspilning

I 2004 kastede de sig ud i at lave en cd med forskellige danske kunstnere. Projektet fik en masse medieomtale, og derefter blev der efterspørgsel efter Fangekoret - også på den anden side af tremmerne.

Louise Adrian modtog Spil Dansk Dagens Ildsjælspris 2008. Ildsjælsprisen gives til en person, som har arbejdet engageret og uselvisk for det danske musikliv. Dommerpanelet udtalte: *Louise Adrian har fået Spil Dansk Dagens Ildsjælspris, fordi hun har bevist, at musik er en kraft, der kan ændre folks liv - det er en fantastisk bedrift. Særligt rørende er det at læse indstillingerne fra nuværende og tidligere indsatte, andre musikere, præster med videre. Hun viser i sandhed, at musikken har sit eget sprog, som ikke kan omsættes i ord.*

Fangekorets stolthed er projekt Exit

Fangekoret har stået fadder til udslusningsprojektet Cafe Exit i samarbejde med fængselspræster og Apostelkirken i København, hvor der i dag er otte ansatte samt en masse frivillige, der hjælper indsatte i den svære overgang til et liv uden for murene. Dette arbejde har stor betydning, og ved koncerten i Frikirken Salem blev der samlet ind til dette projekt (læs mere på exit-danmark.dk).

Åben Kirke

Et nyt spændende tilbud i Frikirken Salem

Af Bjarne Nederby Jessen

Åben Kirke er et tilbud til alle i Frederiksværk. I kirkens multisal kan man hver mandag eftermiddag kikke ind til gode snakke, syning, strikke, lektiehjælp, bage og være kreativ; måske vil nogen gå en tur, andre spille skak eller andet sammen med andre... Der er masser af muligheder, og de, der kommer, kan være med til at realisere dem. En arbejdsgruppe er til stede med de kræfter og det humør, man nu har. Der er altid kaffe og the på kanden.

Dette eftermiddagstilbud åbnede officielt mandag den 15. september i fjor og kører som et forsøg hele dette forår.

Kirsten Lauritzen, der er sundhedsplejerske i Halsnæs og medlem af byrådet samt af Frikirken Salem, klippede den røde snor og holdt en åbningstale. Kirsten var glad over denne mulighed og sagde: *Vi har alle behov for at opleve nærvær og medmenneskelighed. Det siger min erfaring blandt andet fra arbejdslivet. Jeg håber, at mange både unge og ældre må blive nysgerrige og komme indenfor, og at de må få skabt nye relationer og få hjælp og nærvær.*

Kirsten Jakobsen og Karin Franks er initiativtagerne til dette projekt, hvor der er plads til mennesker og Gud. For nogle kan det blive det første møde med menigheden.

Mon de syr nye lædersække til ny vin?

Så er piloterne lettet

Tre menigheder har sat sig i pilotsædet til en spændende rejse med Tro bygger bro. Det er Bethaniakirken i Aalborg, Frikirken i Aabenraa og Frikirken i Sorø, og rejsen foregår i samspil med undertegnede, som er proceskonsulent – eller turguide – på opgaven

Første del af rejsen

Det er vigtigt for *Tro bygger bro*, at rejseplanen ikke er lagt ens for alle på forhånd, men tager udgangspunkt i de lokale menigheders eksisterende ressourcer og behov. Vi kommer ikke med en pakkeløsning, som siger: *Hvis I gør sådan og sådan, så vil I ende dér og dér.*

Rejsen for de tre menigheder begyndte efteråret 2013, og første stop var et introduktionsmøde med menighedsrådet. Så fulgte en dag med interviews af udvalgte familier i menigheden samt et menighedsmøde, hvor der skulle drømmes og tænkes muligheder – og dernæst et strategimøde med menighedsrådet, hvor der blev lagt planer for implementeringen af *Tro bygger bro* i menigheden.

Piloterne

Bethaniakirken i Aalborg er det, vi i Danmark vil kalde en stor menighed. Der er cirka 300 medlemmer med en hel del over 60 år. Men der er også mange børnefamilier med børn i aldersgruppen 0-10 år og en stor og velbesøgt børnekirke. Til gengæld er der ikke noget tilbud til teenagerne. En ny og spændende udfordring er, at der kommer mange unge til menigheden på grund af studiemulighederne i Aalborg – og at kirkens nye nabo er et kollegium.

Frikirken i Sorø er en mindre menighed med cirka 50 medlemmer præget af mange forældre/børn/børnebørn-relationer. Her er den største aldersgruppe mellem 30-40 år, og de bringer en

masse børn med ind i menigheden, som fylder godt i en stor børnekirke. Her er der færre end fem teenagere.

Frikirken i Aabenraa har 60-70 medlemmer. Her finder vi ikke så mange familierelationer som i Sorø. Til gengæld er der flere teenagere, mens der kun er ét barn i alderen 0-10 fra et hjem i menigheden.

Atmosfære og relationer

Selv om de tre menigheder er meget forskellige, så er de fælles om noget: De ser alle tre nødvendigheden af at arbejde med deres atmosfære og relationer. Børn og unge i dag – og deres forældre – lægger stor vægt på især to ting:

- At menigheden er et rart sted at være, hvor man føler sig accepteret på tværs af aldersgrænser og forskelligheder
- At man kender hinanden så godt, at man kan dele tro og liv med hinanden. Der er ikke noget ved det, hvis ikke der er nogle jævnaldrende, som man kan have det sjovt og hyggeligt sammen med

Gudstjenesten

På den baggrund er der især én menighedsaktivitet, som kommer i spil alle tre steder: Gudstjenesten! Det gør den, fordi det er her 'kirkefamilien' samles, og hvor alle gerne skulle føle sig velkomne. Men det er også her, spørgsmålene står i kø:

- Kan vi lave noget for alle fra 0-100 år på samme tid?

- Kan vi i en gudstjeneste skabe det rum, hvor vi også bygger relationer med hinanden?
- Hvordan skaber vi en gudstjeneste, hvor det moderne menneske anno 2014 føler sig hjemme?
- Har vi brug for at kunne samles alle sammen søndag formiddag?

Disse spørgsmål er på dagsordenen i alle tre menigheder, og det bliver spændende at følge deres rejse ind i dette.

Specifikke udfordringer

Derudover har de også alle tre hver deres egne udfordringer som for eksempel:

- Hvordan får vi bygget bro fra børnealderen til junioralderen?
- Hvordan får vi samlet vores teenagere op?
- Hvordan får vi skabt bedre rum til de unge forældre?
- Hvordan får vi sat fokus på børnene – når menighedens hjem kun kan stille med ét barn?
- Hvordan får vi bygget bro mellem vores unge – de studerende – og de ældre i menigheden?

Pilotmenighederne er lettet og er påbegyndt en spændende rejse. Det skulle gerne blive til inspiration og til hjælp for andre menigheder, som også ser behovet for at bygge bro til næste generation.

Af Pia Søgaard

Julehjælp

– bøn og faste

Jens Sørensen fortæller fra Grønland om julehjælp til trængte hjem og opstart af et nyt år med bøn og faste

Vadum Genbrugscenter har igen i år sendt julehjælp til Grønland, som er blevet til stor velsignelse. Ældsrådet besluttede at give julehjælp til alle forældrene til de børn og unge, der kommer i kirken. De fleste kommer fra hjem, hvor midlerne er små, og især i julemåneden er der stor brug for hjælp.

Der blev gjort indkøb i to af byens butikker, og man gik efter tilbuddene, så man fik så meget som muligt for pengene. Hver julekurv kom til at indeholde tre rigtig gode måltider – julemåltider med kød, diverse tilbehør, kaffe med lidt lækkert og selvfølgelig slik til børnene.

Det blev alt sammen købt af ældsrådet, som også 'slæbte' varerne til kirken. Her gik man så i gang med at pakke det hele i 38 kasser, der blev afhentet i kirken af forældrene lige før jul.

Det vakte stor glæde og taknemmelighed, og der lød rigtig mange store og varme TAK - som hermed bringes videre til Vadum Genbrugscenter.

Lederne i teenarbejdet gør et stort socialt arbejde samtidig med, at de er meget bevidste om at forkynde evangeliet for teenagerne. Vær fortsat med til at bede for Juliane, Kisser, Axel og Palle, der stiller op som teenageledere hver eneste fredag aften. Bed også for alle disse børn og unge, at de vælger at følge Jesus – og giver deres liv over i hans hænder. Vi glæder os meget over, at der har været rigtig mange i kirken hen over julen til de forskellige samlinger.

Jens Jeremiassen underviser for tiden to unge fra menigheden, der er i gang med overhørings-

forberedelse. De er sammen hver søndag eftermiddag, hvor de unge får en grundig indføring i Guds ord. Bed også for dem, for de er menighedens fremtid. Ligeså underviser han én, der gerne vil døbes i nær fremtid.

Jens Jeremiassen er en dygtig underviser, men han har også mange andre opgaver. Bed om at han må få kraft og styrke til de opgaver, der er for en leder i en menighed.

Bøn og faste

I hele uge 2 har der været bøn og faste – med samling hver aften. Der har været nogen tilslutning, og det har været til stor velsignelse for dem, der har deltaget. Herren har talt på mange områder, især om *at rejse sig – tage Gud på ordet* samt løfter om, at han vil kalde mange tilbage til menigheden, men især, at der er nogen, der må *rejse sig og gå*.

Teenagerne i Ilulissat holder julefrokost

Fra bilvasker til ingeniør

I Takoradi i Ghana går en ung mand rundt med et smil på læben. Han klarede den! Trodsede alle odds og kæmpede hårdt. Navnet er Douglas Deegee Baan, han er 22 år og har netop afsluttet sin uddannelse som ingeniør

Af Trine Puggaard, ghanaudvalget

Skruer vi tiden 12 år tilbage, så brugte Douglas tiden på at vaske biler, så han kunne tjene penge til at komme i skole, for det ville han. Uden forældre og kun en bedstefar til at sørge for sig, var pengene små, og derfor måtte Douglas selv skaffe skolepengene. Arbejdet i bilvasken var hårdt, og Douglas fik ikke meget søvn, faktisk faldt han ofte i søvn i bilerne, så han slet ikke kom i skole. Bedstefarens helbred blev også værre, så det var svært for ham at tage sig af den 10-årige dreng. I stedet kom Douglas, som et af de første børn, på børnehjemmet Father's Home.

Ambitioner og drømme

På børnehjemmet blev det tydeligt, at Douglas var en ambitiøs dreng, hvis mål var at blive læge. Han sled i det i skolen, tog ekstra timer og gjorde alt, hvad han kunne, for at ligge nummer et i klassen. Og sådan blev det ved

helt til gymnasiet. Douglas ville være læge og kæmpede for det. Men da han skulle ind på lægestudiet, ramte han muren, for i Ghana er det helt umuligt at komme ind på det studie, medmindre man har de rette kontakter og en masse penge. Det havde Douglas ikke. Planen blev ændret, og vejen førte i stedet til ingeniørstudiet, som nu blev Douglas' drøm.

Douglas har brugt tre år på at studere til ingeniør. Støttet af Vanløse Frikirke, som har betalt for hans studier. Douglas har boet på kollegium og har derigennem lært at klare sig selv. Han besøger stadig Father's Home, ofte flere gange om ugen. Her er han sammen med sine brødre og søstre, får sig en snak med forældrene – ligesom andre unge kommer i deres barndomshjem. Douglas ved, hvor han hører til.

Nu står den på et år i statens tjeneste, som alle nyuddannede i Ghana er forpligtet til. Derefter skal han ud at søge job. Det kunne godt blive

ved et af oliefirmaerne, som der er flere af i Takoradi. Om han får job der eller et andet sted, må vi vente med at se. I hvert fald kan vi give Douglas et stort skulderklap for at være nået hertil. Også tak til Vanløse Frikirke for den økonomiske støtte til studierne.

Giv en uddannelse

De næste år er der en hel flok af unge på Father's Home, som skal i gang med en videregående uddannelse. Er du med i en gruppe, der kunne tænke sig at støtte en ung i uddannelse, så skriv gerne til ghanaudvalget på fredensalle@gmail.com.

Bibelselskabet fejrer 200 år

2014 er et stort jubilæumsår for Bibelselskabet. Den 22. maj er det 200 år siden, Det Danske Bibelselskab blev stiftet i den gryende guldalders København

Af Morten Thomsen Højsgaard

København blev bombet sønder og sammen af englænderne i 1807. Danmark gik fallit i 1813. Og året efter mistede vi for

altid Norge. Så der var egentlig ikke meget at råbe hurra for set med danske øjne for 200 år siden i 1814.

Vendepunkt

Ikke desto mindre blev 1814 et vendepunkt. Det var her de første love for det, vi i dag kalder folkeskolen, blev til. Datidens centralmagt vidste, at almuen måtte dannes og skoles, så det, der trods alt var tilbage af riget at bygge på, kunne styrkes.

Slukøret kom Danmark ved freden i Kiel ud af Napoleonskrigene i 1814. Økonomien var på lavpunktet. Men det åndelige og det kulturelle liv blomstrede. Med danske malere i særklasse og med unge digtere og tænkere, som i de følgende år kom til at skrive sig helt ind i hjertet af danmarkshistorien fra H.C. Andersen over Søren Kierkegaard til N.F.S. Grundtvig. Guldalderen kalder vi stadig den periode, som begyndte i 1814. Og som noget ganske tankevækkende og bemærkelsesværdigt er det netop

i 1814, at også Det Danske Bibelselskab bliver stiftet.

Den hellige skrift

Med skotten Ebenezer Henderson som primus motor lykkedes det en kreds af indflydelsesrige borgere og gejstlige i København den 22. maj 1814 at stable en organisation og en bestyrelse på benene, der kunne stå i spidsen for det nye selskab. Fra biskop Friederich Münter, som

at Bibelselskabet ville fremme brugen af Bibelen blandt menigmand og dermed også styrke rigets sammenhold. Svaret fra regenten var klar den 23. juni 1814: *Med særdeles velbehag erfarer vi, at biskoppen over Sjællands Stift, doktor i teologi, biskop Münter med flere, beflitter sig på at oprette i vort rige Danmark et Bibelselskab... Vi ville derfor herved tilsige benævnte selskab... vor allerhøjeste beskyttelse.*

Styrtende vigtig

Fra 1814 til 2014 går dermed en lige linje. For fra dengang til nu har Bibelselskabet i virkeligheden haft det samme formål og anliggende. Det handler om at åbne og udbrede Bibelen for almindelige mennesker. Også i dag står regenten som protektor for dette virkefelt. Og før som nu er det toneangivende gejstlige og engagerede samfundsborgere, der i Bibelselskabets bestyrelse og repræsentantskab lægger rammerne for dette arbejde.

Pointen er, at Bibelen er styrtende vigtig, ikke kun som et kirkeligt og et religiøst dokument, men også som et nationalt klenodie, som et sprogligt skatkammer og som et litterært symbol på sammenhængskraften i dansk kultur og åndsliv. Kirke og folk hænger sammen via Bibelen. Troens indre liv og samfundets indretning henter inspiration herfra på utallige, sindrige og uforudsigelige måder.

Verdens mest læste bog

Sæt ikke dit lys under en skæppe. Der er intet nyt under solen. Værn om enken, den fremmede og den faderløse. Vend nu den anden kind til. Fadervor, du som er i himlene, siger vi. Og det kommer alt sammen fra den samme bog, verdens og Danmarks mest læste, Bibelen. I den danske guldalder var det ikke kun lysets engel, der gik med glans, mens børnene længtes efter at lege med guldterninger. Takket være Det Danske Bibelselskab nåede tusinder af gyldne pointer fra de bibelske skrifter fra 1814 og frem også ud til almuen, til skolebørnene, til konfirmanderne, til brudeparrene, til bønder, til byboere og til alskens andre mennesker. Til opbyggelse. Til inspiration. Til samtale om den tro, og det håb og den kærlighed, som er stærkere end døden.

Store anledninger:

6. maj

Festgudstjeneste i Aalborg Domkirke.

11. maj

Festgudstjeneste i Københavns Domkirke med deltagelse af Hendes Majestæt Dronningen.

22. maj

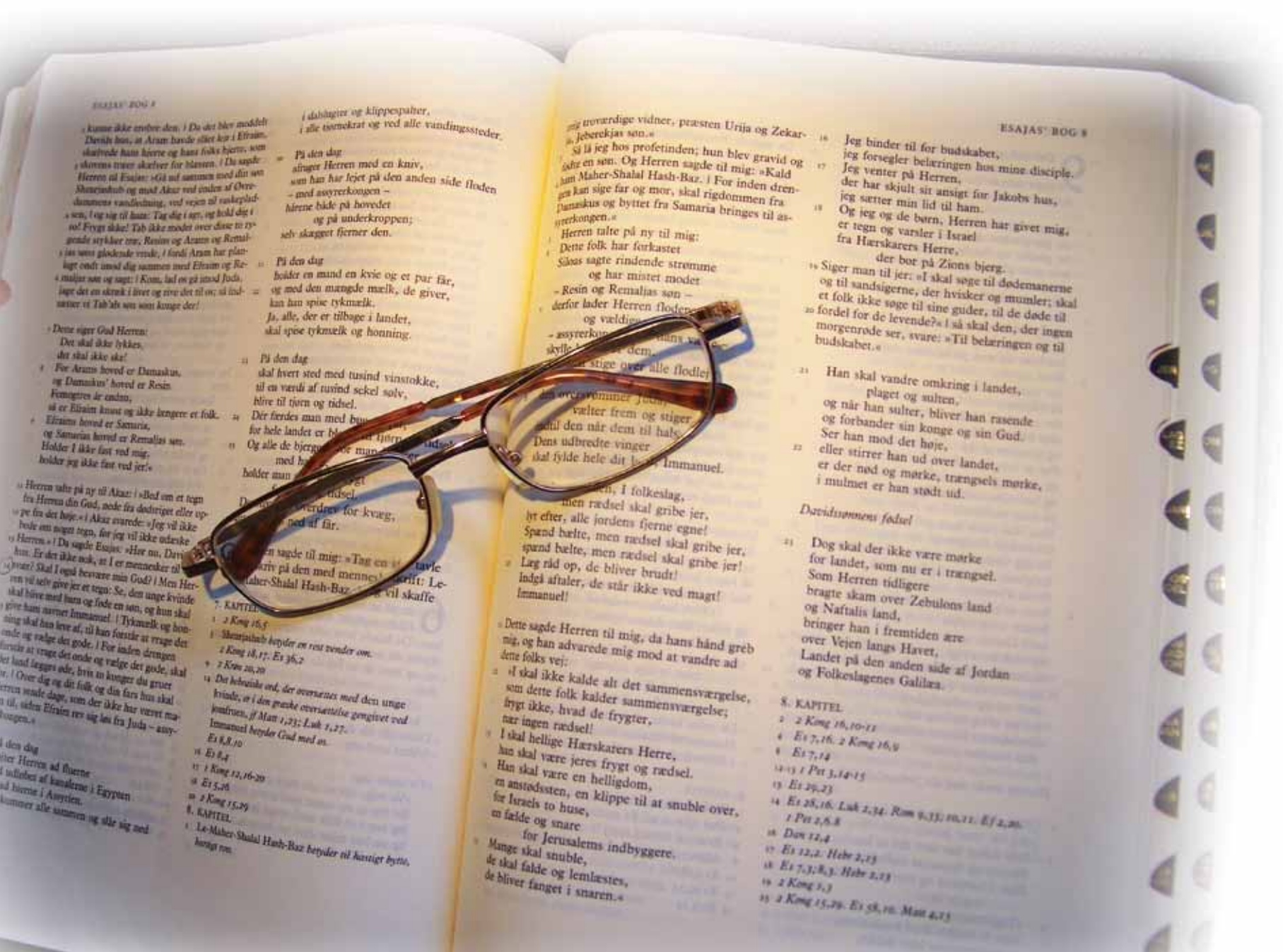
Festmarkering på Nationalmuseet i København på selve dagen, hvor det er 200 år siden, Bibelselskabet blev stiftet.

holdt festtalen, lød programerklæringen efter britisk forbillede: *Nu er det tid at udbrede kendskabet til den hellige skrift.*

Initiativtagerne enedes dog samtidig om, at de ville anmode majestæten om tilladelse og beskyttelse, inden de for alvor gik ud til offentligheden med deres nye sag. I brevet til kong Frederik VI argumenterede de blandt andet for,

Bibelselskabet udgiver løbende nye oversættelser i nye udgaver

Jubilæum for alle

Når Bibelselskabet i 2014 fylder 200 år, sker det derfor også med udstrakte arme og med brede invitationer til at deltage. For det er i grunden slet ikke Bibelselskabet, vi fejrer. Det er Bibelen på dansk og Bibelens betydning i rigets historie i løbet af de sidste 200 år, der er på spil. Den historie kan ingen tage patent på. Det er et fælles anliggende, en kirkesag, en skolesag, en folkesag, et kulturelt spørgsmål.

Bibelen har påvirket tusinder af menneskers liv. Og gør det stadig. Nu er chancen der i 2014 for at markere det, lokalt såvel som nationalt.

Sæt Bibelen på dagsordenen ved gudstjenester og arrangementer

Og derfor opfordres alle til at benytte anledningen til, hvor de nu end befinder sig, at skabe aktiviteter, tiltag, møder, høringer og events, som i 2014 sætter Bibelen på dagsordenen. Det er muligt, at vi oplever økonomisk dårlige tider i disse år, men fortiden har lært os, at finansielle kriser ikke behøver at være nogen hindring for, at åndslivet kan blomstre og gå gyldne tider i møde.

Kom let i gang

På Bibelselskabets hjemmeside findes en stor

sektion om jubilæet. Her er en interaktiv tidslinje med 200 års bibelhistorie, danmarkshistorie og verdenshistorie. Her er interviews med folk, der har præget Bibelselskabets virke. Her er idéer til spændende aktiviteter med 12 af Bibelens mest kendte og elskede tekster. Og her er en fyldig kalender med alle de mange jubilæumsaktiviteter, som arrangeres af Bibelselskabet og vores mange samarbejdspartnere. Se: www.bibelselskabet.dk/200

Kirkelige magasiner og kirkeblade må frit trykke alle de artikler, som findes i denne jubilæumssektion. Angiv blot kilden. Del også gerne indholdet på sociale medier. Prøv for eksempel at dele den interaktive tidslinje:

bibelselskabet.dk/200/Bibelselskabets_historie/Tidslinje

Nyt magasin lukker Bibelen op

Bibelselskabet udgiver til april et stort og lækkert bibelmagasin, der bringer interviews om bibeltekster, der har gjort stort indtryk på Anders Lund Madsen, Oh Land, Maja Lisa Engelhardt og flere andre. Magasinet udgives med fondsstøtte og kan derfor indkøbes i store mængder til meget lave priser med henblik på at blive uddelt gratis. Det er en nem, aktuel og oplagt måde at få Bibelen ud over rampen på i et moderne formsprog. Læs mere om magasinet, og se en smagsprøve her: bibelselskabet.dk/200/Magasin

Det sker i 2014

- Jubilæumsudgaver af Bibelen udkommer
- Bibelmagasin udgives, hvor kendte personer fortæller om deres forhold til Bibelen
- Festgudstjenester i flere domkirker
- Jubilæumsfejring og uddeling af Bibelselskabspris den 22. maj på Nationalmuseet i København
- Ny bibelsalme offentliggøres
- Seminarer i flere dele af landet om for eksempel *Helligskrifter*, *Det levende ord*, *Bibelen for professionelle*, *Bibelen - fortælling og forundring*
- Første oversættelse til nudansk af dele af Det Gamle Testamente udkommer
- Stor jubilæumsindsamling for bibles til indsatte i danske og udenlandske fængsler

Konfi-lejr 2014

Hannah Tinggaard og Philip Fodgaard tager en snak om konfi-lejren i januar 2014

- Lige siden jeg selv var på Konfi-lejr, er det en begivenhed, som jeg har tænkt tilbage på med et stort smil plantet i ansigtet, siger Hannah.

- Det var en lejr, der betød noget for mig. Derfor fandt jeg det interessant at spørge Philip Fodgaard, om han ville fortælle lidt om årets Konfi-lejr på Efterskolen Lindenberg.

Vi starter med en icebreaker

Når Philip og jeg mødes sammen med et par andre unge i kirken, har vi altid en ice-breaker til at lette stemningen med. Så sådan én har jeg også fundet til denne gang – og det er et spørgsmål:

Hvis du fik muligheden for at stille en bibelsk person ét spørgsmål, hvordan lød dit spørgsmål så?

Philip:

- Jeg vil gerne høre Zakæus fortælle om, hvordan hans liv blev forvandlet af mødet med Jesus. Eller måske Peter om, hvordan det var at gå på vandet...? Eller David, om han kunne lære mig at danse... Hmm skal jeg vælge?

Fortæl og introducér os til Konfi-lejren og din rolle på lejren

- Konfi-lejren er en årlig tilbagevendende begivenhed for dem, som går til konfirmandundervisning i en af missionsforbundets kirker rundt omkring i landet. Vi samles fra onsdag

til søndag, og i år var vi på Efterskolen Lindenberg. I år var jeg med som underviser, leder og legebarn.

Hvad har I lavet i år?

- Vi har haft undervisning om Faderen, Sønnen og Helligånden. Tro, Håb, Kærlighed. Bøn, Bibel, Brødre (menigheden).

- Vi har dyrket sport, haft lovsang, alternative måder at bede sammen på, spist god mad, været på løb, snakket, spillet og leget sammen.

Hvad er det, som er så unikt ved en Konfi-lejr? Hvad kan sådan en lejr?

- Den giver et fantastisk fællesskab og netværk for konfirmanderne, hvor de lærer folk fra andre steder i Missionsforbundet at kende. Det kan være med til at give et positivt skub i ens vandring med Jesus. Det giver mulighed for at lære af andre på samme alder, og det bygger en bro til de andre gode lejrtilbud, som vi har i MBU.

- Samtidig giver det en solid dosis undervisning og inspiration til den lokale konfirmandundervisning.

Desuden er det utrolig inspirerende at opleve, hvordan konfirmander ønsker at lære. De lærer ting af hinanden, men de lærer også os ledere meget om livet, og hvordan man kan drage omsorg for hinanden.

Hvad er det vigtigste, ifølge dig som både MBU-præst, leder, men også far, at huske som teenager/konfirmand igennem puberteten og årene som teenager?

- De tre vigtigste ting set fra mit skrivebord som både MBU-præst, som leder og som far (når min dreng om mange år bliver teenager).

- At Gud elsker dig og mig.
- At Gud er en Gud for hele livet, alle relationer og beslutninger.
- At man finder nogle gode forbilleder, som med deres liv efterfølger Jesus - nogle, som man kan lære af og spørge til råds.
- At Bibelen er en fantastisk spændende bog, som kan lære os meget om Gud og hjælpe os på vejen igennem livet.

Videre i livet med en god bagage

Jeg håber, at Philip Fodgaard har kunnet været med til at give et indblik i, hvad Konfi-lejren går ud på, og hvad det kan give konfirmanderne med videre. Nu nærmer tiden sig, hvor de skal overhøres i de forskellige menigheder i Missionsforbundet.

Jeg beder til, at årets konfirmander må føle sig velsignet, og at de har fået noget positivt og nærende med i bagagen til en vandring med Gud. På vegne af MBU vil jeg ønske hjerteligt tillykke og Guds rigeste velsignelser over jer.